

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské ve věci

žalobkyně: **Ing. M. R.,**
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Davidem,
sídlem Štěpánská 39, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2017, č. j. 001496/2017/KUSK, sp. zn. SZ 159942/2016/KUSK REG/Št,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2017, č. j. 001496/2017/KUSK, sp. zn. SZ 159942/2016/KUSK REG/Št, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 13 200 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Jana Davida, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Milín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 8. 2016, č. j. 4/2016-

13/P, kterým byla výrokem I. zamítnuta její žádost o umístění stavby: vrtané studny, vodovodní a elektrické přípojky na pozemcích parc. č. st. X a parc. č. X v katastrálním území P. (stejně jako všechny pozemky uváděné v tomto rozsudku) a výrokem II. zastavil řízení o povolení výjimky z ustanovení § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), pro stavbu vrtané studny na pozemku parc. č. X.

2. Žalobkyně namítá, že žalovanému nepřísluší zpochybňovat závěry odborného hydrogeologického posouzení, které bylo provedeno dle § 9 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný zřejmě považuje hydrologické posouzení jako něco, co předchází čerpací zkoušce a není oproti ní důležité. Tato úvaha je však vadná, neboť zatímco čerpací zkouška proběhla ve dnech 25. – 26. 11. 2015, hydrologické posouzení bylo zpracováno až v prosinci 2015 a výsledky čerpací zkoušky v něm již byly zohledněny. Žalovaný tedy nesprávně hodnotil důkazy. Z hydrologického posouzení jasně vyplývá, že jeho zpracovatel doporučuje transformaci nového hydrogeologického vrtu na vrtanou trubní studnu s tím, že při navrhovaném množství jímané vody nedojde ke střetu se stávajícími hydrogeologickými zdroji ani k ohrožení hydrogeologické bilance podzemní vody v dané lokalitě. Nedojde rovněž ke zhoršení celkové bilance s ohledem na velikost hydrologického povodí a velikost podzemního odtoku a nebude ohrožena ani kvalita podzemních vod. K těmto závěrům dospěl zpracovatel i na základě provedené čerpací zkoušky; nejde tudíž o pouhé teoretické výpočty. Ze závěru hydrogeologického posouzení vyplývá, že při dodržení velikosti odběru bude ovlivnění sousední studny eliminováno.
3. Žalobkyně dodává, že žalovaný zřejmě nesprávně pochopil i funkci čerpací zkoušky. Ta se provádí za účelem stanovení vzájemného ovlivnění mezi sousedními zdroji vody. Aby bylo možné ovlivnění stanovit, je zapotřebí z vrtu čerpat maximálně možné množství vody, v jejím průběhu proto zpravidla dochází k poklesu hladiny v okolních zdrojích. V předmětné věci se pokles hladiny v okolní studni zastavil při čerpání rychlostí 0,2 l/s. Při omezení čerpací rychlosti na tuto hodnotu pak dojde k eliminaci vlivu na sousední zdroj, což konstatuje i hydrogeologický posudek z prosince 2015. Uvedená vydatnost je přitom zcela dostatečná pro navrhované množství jímané vody pro rodinný dům žalobkyně v objemu průměrně 0,39 m³/den, max. 0,59 m³/den, tj. průměrně 0,005 l/s, max. 0,007 l/s. Žalovaný ovšem vycházel z hodnoty maximálního průtoku a nikoli z průměrné hodnoty čerpací rychlosti, která je pro posouzení možného ovlivnění sousedních vodních zdrojů rozhodující. Žalovaný proto zkrátil žalobkyni na jejích právech, dospěl-li k závěru, že její záměr není v souladu s požadavky uvedenými v § 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, protože nesplnila požadavek uvedený v § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
4. V závěru žaloby žalobkyně uvádí, že jinou možnost, jak celoročně zásobit svůj rodinný dům vodou, nemá. Doposud odebírá vodu povrchově pouze na čestné slovo, bez jakéhokoli závazku ze zdroje na pozemku parc. č. st. X.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že v průběhu čerpací zkoušky došlo prokazatelně k poklesu hladiny ve studni na pozemku parc. č. st. X a tento pokles se zastavil na hloubce 6,4 m. Dle § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. studna individuálního zásobování vodou musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní. Z provedené zkoušky však vyplynulo ovlivnění vydatnosti studny na pozemku

parc. č. st. X. Hydrogeologická posouzení jsou teoretickými výpočty, které se značnou mírou nepřesnosti odhadují budoucí stav hydrogeologického povodí a velikost podzemního odtoku, a proto ke zjištění skutečného stavu může sloužit až měření z reálného provozu, tj. čerpací zkouška. V závěru svého vyjádření žalovaný uvádí, že žalobkyně navrhuje umístění stavby tam, kde není dodržena nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění, kterými jsou kanalizační splaškové potrubí a veřejná pozemní komunikace. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. Žalobkyně v replice poznamenala, že žalovaný nerespektoval stanovisko vodoprávního úřadu k předložené projektové dokumentaci, který k ní neměl žádné připomínky. Pokud dále žalovaný tvrdí, že studna se má nacházet v nedostatečné vzdálenosti od zdrojů možného znečištění, pak v hydrogeologickém posouzení bylo riziko znečištění vyloučeno.
7. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Žalobkyně podala dne 4. 1. 2016 žádost o vydání rozhodnutí o umístění vrtané study pro individuální odběr vody na pozemcích parc. č. st. X a parc. č. X a současně žádost udělení výjimky z odstupové vzdálenosti pro tuto stavbu (§ 24a odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Žádost o udělení výjimky odůvodnila tím, že jde o odstup od veřejné komunikace, přičemž vyhláškou č. 501/2006 Sb. stanovenou vzdálenost nelze dodržet z důvodu rozměrů předmětného pozemku, na němž se stavba předpokládá, a to i přes její optimální umístění vůči možným zdrojům znečištění. Nedodržení odstupových vzdáleností nebude mít negativní vliv na zdroj vody.
8. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 13. 1. 2016 rozhodl o tom, že žádost o umístění stavby a žádost o povolení výjimky budou projednány ve společném řízení. Téhož dne oznámil zahájení obou řízení a vyzval účastníky ke sdělení námitek a dotčené orgány ke sdělení svých závazných stanovisek ve lhůtě 15 dnů. Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje k věci vydala stanovisko, že se stavbou studny souhlasí pouze za předpokladu, že majitel nebude požadovat jakoukoli náhradu v případě, že by došlo ke zhoršení kvality vody vlivem zimní údržby a provozem na silnici č. X. Během provádění stavebních prací pak nesmí dojít k znečištění ani poškození uvedené silnice.
9. Součástí správního spisu je dále projektová dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stavebního povolení a pro vodoprávní řízení k výstavbě předmětné studny. Z této dokumentace mimo jiné plyne, že hloubka studny bude činit 30 m, stavba bude sloužit k zásobování rodinného domku č. p. 10. Průměrná denní spotřeba vody pro předmětnou domácnost o 4 osobách bude činit 392 l/den, celková denní spotřeba 0,005 l/s, maximální roční potřeba vody 215 m³/rok. Stavba nebude mít nepříznivý vliv na životní prostředí a je umístěna mimo dosah přímého znečištění. Vzhledem ke geologickému prostředí lokalita nesplňuje nejmenší vzdálenost veřejných a neveřejných studní od zdrojů možného znečištění. Lze však postupovat na základě žádosti o povolení výjimky na základě hydrogeologického posouzení, podle kterého je umístění vrtané studny v dané lokalitě možné.
10. Z hydrogeologického posouzení přiloženého k žádosti zpracovaného v prosinci 2015 Mgr. J. K. vyplynulo, že celková denní potřeba pro předmětnou domácnost bude 0,005 l/s maximálně 0,007 l/s, předpokládaná roční potřeba vody 143 m³/rok, maximální 215 m³/rok. Vydátnost projektované studny je dle čerpací zkoušky cca 30240 l/den, což činí 11038 m³/rok. Pokud jde o okolní studny, byly před zahájením vrtných prací zaměřeny hladiny u kopaných studní na pozemcích parc. č. st. X, X, X a X. Po ukončení vrtných

prací byly opět změřeny jejich hladiny a kromě pozemku parc. č. st. X nebyl zaznamenán jejich pokles. U uvedeného pozemku došlo k poklesu hladiny po 4,5 hodinách čerpání z původní úrovně 5,20m na 5,50m. V závěru zkoušky při čerpání s vydatností kolem 0,2 l/s se pokles zastavil na hloubce 6,40m. V dalším průběhu zkoušky byla hledána optimální vydatnost v poměru k hladině u studny na pozemku parc. č. st. X. Maximální odběr z vrtu lze tedy realizovat pouze s vydatností do 0,2 l/s. V závěrečném hodnocení se nejprve uvádí, že „[č]erpací zkouška potvrdila předpokládané hodnoty hydrogeologického vrtu (HGV). Taktéž prokázala vliv nového HG zdroje na stávající HG zdroj v okolí a zmonitorovala vliv na nejbližší stávající HG zdroj v širším okolí“; dále se tam uvádí, že: „při dodržování navržených hodnot maximálního odběru, bude vliv nového HG zdroje na stávající HG zdroj v okolí a zdroje v širším a vzdálenějším okolí zanedbatelný a při navrhovaném množství jímání vody pro potřebu rodinného domku – v objemu průměrně 0,39m³/den, max. 0,59m³/den, tj. průměrně 0,005 l/s, max. 0,007 l/s, nedojde ke střetu zájmu spojeného s poklesem hladin ve stávajících HG zdrojích. Navrhované množství jímání vody za 12 měsíců max. 215 m³ v žádném případě neohroží hydrogeologickou bilanci podzemní vody v dané lokalitě. Nedojde ani ke zhoršení celkové bilance s ohledem na velikost hydrologického povodí a velikost podzemního odtoku.“. V posouzení se dále uvádí, že studna je umístěna ve vzdálenosti 8,2 m od veřejné komunikace a 10 m od uložení kanalizačního řadu. Zabudování vnější plné PVC-U pažnice do hloubky – 8 m a utěsnění je dostatečným opatřením pro eliminaci možného znečištění podzemních vod z veřejné komunikace či při havárii kanalizačního řadu. V závěru posouzení se uvádí, že: „Provozováním vrtané studny, nebude kvalita podzemních vod ohrožena.“. Posouzení obsahuje též popis geologických, hydrogeologických a hydrologických poměrů.

11. Ze zprávy Mgr. J. K., zpracovatele hydrogeologického posouzení, ze dne 3. 12. 2015 ve věci čerpací zkoušky vyplynulo, že zkouška proběhla ve dnech 25. – 26. 11. 2015 a k poklesu hladiny došlo pouze u studny sousedícího pozemku parc. č. st. X z původních 5,2 m na 5,5 m. V závěru zkoušky při čerpání s vydatností kolem 0,2 l/s se pokles hladiny zastavil na hloubce 6,4 m. K částečnému ovlivnění dochází z důvodu propojení obou kolektorů (průlinového s puklinovým), avšak při dodržení velikosti odběru (množství a vydatnosti) je ovlivnění eliminováno.
12. Součástí správního spisu je též námitka Z. V., která se obává ztráty jediného zdroje pitné vody z kopané studny nacházející se na pozemku parc. č. st. X. Uvádí, že z hydrologického posouzení zpracovaného v listopadu 2015 rovněž Mgr. J. K., které k námitce přiložila, vyplývá, že vrtaná studna žalobkyně se nachází v dosahu depresivního kužele její studny a leží na shodném oslabeném pásmu. To se ostatně potvrdilo čerpací zkouškou konanou ve dnech 25. a 26. 11. 2015. Dále namítla, že se studna nachází v blízkosti zdrojů znečištění, a to kanalizačního řadu, svodu povrchové vody a veřejné komunikace, která se v zimě ošetřuje chemicky posypovou solí a též v blízkosti suchého záchodu používaného vlastníci stavby č. p. X. Studnu požaduje osadit nehlukným čerpadlem, neboť se bude nacházet v blízkosti jejího domu.
13. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 26. 8. 2016, č. j. 4/2016 – 13/P, ve výroku I. žádost žalobkyně o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby zamítl a ve výroku II. zastavil řízení o žádosti o povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Výrok I. odůvodnil nesplněním požadavku, aby studna byla situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní. Své závěry opřel o výsledky

čerpací zkoušky, ze kterých vyplývá ovlivnění vydatnosti studny na pozemku parc. č. st. X. Výrok II. odůvodnil tím, že žádost o povolení výjimky z důvodu zamítnutí žádosti o umístění stavby se stala bezpředmětnou. Žalobkyně se odvolala. Její odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedl, že čerpací zkouška prokázala ovlivnění vydatnosti studny na pozemku parc. č. st. X, neboť v rámci zkoušky došlo po 5,5 hodinách čerpání k poklesu hladiny z původních 5,20 m na 5,50 m a v závěru zkoušky se pokles zastavil na hloubce 6,40 m. Maximální odběr z vrtu je tak možné realizovat pouze s vydatností do 0,2 l/s. Dále uvedl, že při hodnocení závěrů hydrogeologického posouzení je nutné vycházet z toho, že všechna hydrologická posouzení jsou teoretickými výpočty, které se značnou mírou nepřesnosti odhadují budoucí stav hydrologického povodí a velikost pozemního odtoku. Ke zjištění skutečného stavu může sloužit až měření z reálného provozu; v daném případě provedení čerpací zkoušky, která jednoznačně prokázala ovlivnění vydatnosti sousední studny, a proto stavební úřad správně podle § 92 odst. 2 stavebního zákona žádost o vydání územního rozhodnutí zamítl, neboť záměr není v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona.

14. Krajský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. studna individuálního zásobování vodou musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
16. Podle § 90 odst. 1 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele mimo jiné v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území.
17. Podle § 90 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad žádost zamítne, není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona.
18. Žalobkyně se ohradila proti závěru žalovaného, že umísťovaná stavba studny nesplňuje podmínku plynoucí z § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., zejména podmínku, že studna musí být situována v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
19. Tímto ustanovením (a to i z pohledu jeho souladu se stavebním zákonem a čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod) se zabýval Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 31. 1. 2011, č. j. 57 A 47/2010-48. Tento soud obecně konstatoval, že vlastník pozemku se může svobodně rozhodnout o zastavění svého pozemku, avšak stavební činnost a výsledná stavba musejí odpovídat kritériím stanoveným v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, ze kterých lze dovodit, že vlastního výkonu stavebního práva, stejně jako výkonu vlastnického práva, nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy a nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.
20. Následně vyslovil přesvědčení, že ustanovení § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. kritériím uvedeným v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vyhovuje. Zamezit umístění stavby studny je totiž možné pouze ze dvou důvodů: 1) pokud je v územním řízení prokázáno, že studna je situována v prostředí, které je zdrojem možného znečištění

nebo ohrožení jakosti vody ve studni, čímž je chráněn především zájem na ochraně lidského zdraví před negativními účinky požití kontaminované vody; 2) pokud je studna situována v takové poloze, která ovlivní vydatnost sousedních studní, čímž je bráněno zneužití vlastnického práva na újmu práv druhých. V obou případech jde o přípustná omezení stavebního práva (a tím i práva vlastnického), neboť omezení v zájmu ochrany lidského zdraví a v zájmu nepůsobení újmy právům druhých je výslovně v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod zmíněno. S těmito závěry se soud ztotožňuje.

21. V řízení o umístění studny tedy musí být prokázáno, má-li být žádosti vyhověno, že studna nebude umístěna v prostředí, kde hrozí znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, a současně bude umístěna tak, že neovlivní vydatnost studní sousedních.
22. V souzené věci bylo k žádosti o umístění studny předloženo hydrogeologické posouzení podle § 9 odst. 1 vodního zákona (zpracované osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, což soud ověřil v seznamu osob s odbornou způsobilostí vedeném Ministerstvem životního prostředí); jeho obsah je shrnut v bodě 11 tohoto rozsudku. Podle tohoto posouzení navrhované množství jímané vody (pokrývající toliko potřebu rodinného domku žalobkyně) neohrozí hydrogeologickou bilanci podzemní vody v dané lokalitě a ani - i přes pokles hladin ve stávajících hydrogeologických zdrojích - nezpůsobí kolizi s těmito zdroji.
23. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje závěry hydrogeologického posouzení, a sice že je vydatnost studny cca 0,35 l/s, avšak maximální odběr z vrtu lze realizovat pouze s vydatností 0,2 l/s. Dále upozorňuje na normu ČSN 75 5455, podle které průtok jedné směšovací baterie u umyvadla je $Q_d = 0,20$ l/s, což je dle žalovaného více, než je uvedeno v hydrogeologickém posouzení. Následně uvádí, že všechna hydrologická posouzení jsou teoretickými výpočty, které se značnou mírou nepřesnosti odhadují budoucí stav hydrologického povodí a velikost podzemního odtoku, a že čerpací zkouška jednoznačně prokázala ovlivnění vydatnosti sousední studny.
24. Ačkoli je žalobkyní předložené hydrogeologické posouzení toliko listinným důkazem, jde o důkaz, který byl pořízen právě s cílem poskytnout příslušným správním orgánům odborný rámec pro posouzení její žádosti. S takovýmto důkazem se však měly správní orgány při vědomí odbornosti jeho původce řádně vypořádat; tedy zabývat se jeho úplností a přesvědčivostí. Za vypořádání se s předloženým hydrogeologickým posouzením však nelze považovat jeho odmítnutí s odůvodněním, že jde o pouhé teoretické výpočty. V situaci, kdy žalobkyně v odvolání závěry hydrogeologického posouzení podrobně argumentovala, bylo na místě, aby se žalovaný její argumentací opírající se o konkrétní pasáže předloženého odborného posouzení důkladně zabýval. Žalovaný to neučinil a rezignoval na odůvodnění, v čem spatřuje odborné výpočty za nedostatečné a nepřesné, případně jaká vstupní data považuje za neúplná, nelogická či neodůvodněná. Samotné posouzení zohledňuje různé srážkové poměry, které na daném území lze očekávat, popisuje a zohledňuje geomorfologické a hydrogeologické charakteristiky předmětného katastrálního území, bere v potaz průměrnou potřebu vody pro rodinný dům o 4 osobách a zohledňuje provedenou čerpací zkoušku. Pokud žalovaný toto posouzení, ať už ve vztahu k vyhodnocení čerpací zkoušky, či ve vztahu k jiným skutečnostem, nepovažuje za relevantní, musí tento svůj závěr náležitě vysvětlit. Žalovaný sice poukázal na rozpor hydrogeologického posouzení s normou ČSN 75 5455, avšak tato úvaha není zcela srozumitelná. O průtoku směšovací baterie u umyvadla, jehož hodnota činí 0,2 l/s,

žalovaný konstatuje, že je to více, než se uvádí v hydrogeologickém posouzení. Toto posouzení ale, pokud jde o maximální možný odběr z vrtu stanovený s přihlédnutím k eliminaci vlivu studny na vydatnost studny sousední, pracuje se stejnou hodnotou. Považuje-li snad žalovaný takový odběr pro zásobování rodinného domu za nedostatečný, pak ale tuto úvahu ve svém rozhodnutí srozumitelně nevyjádřil, a soud ji za žalovaného nemůže spekulativně domýšlet.

25. Žalovaný dále jen velmi obecně odůvodňuje závěr, že studna má být situovaná v místě, kde může dojít k znečištění či ohrožení jakosti vody ve studni; prakticky odkazuje jen na ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb. Vůbec se však nevypořádává s námitkou žalobkyně a s ní spojeným závěrem hydrogeologického posouzení, že v projektové dokumentaci jsou uvedena opatření dostatečná pro eliminaci možného znečištění podzemních vod z veřejné komunikace či z důvodu havárie kanalizačního řadu.
26. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného vykazuje vady spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Proto soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení jsou správní orgány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
27. Žalovaný se tedy především přezkoumatelně vypořádá s námitkami žalobkyně týkající se závěrů hydrogeologického posouzení a řádně popíše své skutkové a právní závěry. Vystane-li taková potřeba, bude se žalovaný v dalším řízení zabývat též otázkou limitů a způsobu čerpání vody ze studny žalobkyně, a to právě v souvislosti se závěry hydrogeologického posouzení. Poté co správní orgány opětovně posoudí, zda (a případně za jakých podmínek) jsou splněny podmínky pro umístění stavby podle § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., posoudí též o žádost žalobkyně o udělení výjimky z odstupové vzdálenosti pro stavbu vrtané studny pro individuální odběr vody.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení náleží. Tyto náklady zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH. Zástupkyně žalobkyně provedla v řízení tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a dvě písemná podání soudu (žaloba a replika) – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.]. K odměně za právní služby v souhrnné výši 9 300 Kč byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Tato částka byla dále zvýšena o soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. května 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.

předsedkyně senátu